

[Jes Lunde]

tigt med en øget arbejdsgiverbetaling. Vi synes også, det er fornuftigt, at de 800.000, der ikke er i en a-kasse i dag, kommer til at betale til systemet.

Det, der er afgørende for os, er selvfølgelig, at en finansieringsomlægning medfører et system, der er mere solidarisk end det, vi kender i øjeblikket. Det kan det også godt blive, hvis vi lader det hvile på nogle bruttoskatteprincipper, så det ikke bliver en kopskat, og hvis vi afviser forslagene om at lave et differentieret kontingent i brancherne, sådan at der bliver størst kontingent i de brancher, der er ramt hårdest af ledigheden. Det vil vi selvfølgelig ikke gå med til. Og det er også mit indtryk, at den tanke nu er ved at være død.

Det har været nævnt i debatten, at der skal nedsættes et udvalg, som skal komme med et udspil på dette område. Det kan vi godt støtte. Vi skal jo nok i fællesskab se lidt på kommissoriet for et sådant udvalg, men jeg er sikker på, at vi godt kan finde ud af noget fornuftigt at stille op, både når det gælder kommissorium for og sammensætning af udvalget. Med det forbehold er vi med på dette forslag.

De konkrete lovforslag, der foreligger her i dag, kan jeg altså afvise for samtliges vedkommende. Der er for alles vedkommende tale om helt urimelige forringelser over for mennesker, der har det svært nok i forvejen.

Poul Nødgaard (FP):

Fremskridtspartiets opfattelse af det foreliggende lovforslag er, at det er små hop på stedet. Det er en regulering af arbejdsformidlingen og arbejdsløshedsforsikringen, så lad os nu ikke skrue forventningerne for højt op. Jeg synes, der er god grund til at slå koldt vand i blodet. Når vi behandler dette forslag, er der bestemt ingen grund til at køre de store ideologiske kanoner i stilling. Det kommer først, når vi for alvor skal til at diskutere en dagpengereform i løbet af de kommende måneder.

I den forbindelse vil jeg med det samme sige, at vi synes, det er positivt, at statsministeren har understreget, at de besparelser, der opnås ved en omlægning af dagpengesystemet, skal reserveres til skattelettelser. Det er meget vigtigt for Fremskridtspartiet, så vel som det er vigtigt for de involverede parter, at de offentlige besparelser, der fremkommer ved omlægninger af dagpengesystemet, ledsages af skat-

telettelser. På den måde undgås det, at større private bidrag kommer til at virke som nye skatter.

Der er to aspekter ved lovforslag nr. L 30, som jeg indledningsvis vil fremhæve: et etisk aspekt og et økonomisk aspekt. Det etiske aspekt er det, at når vi i dag taler om arbejdsløshedsforsikringer, gælder talen selvfølgelig personer, der har et arbejde, og personer, der tidligere har haft et arbejde. For begge vedkommende gælder det, at de er tvunget til at bidrage til arbejdsløshedsforsikringsordninger over skatten. De er tvunget til at bidrage, fordi dagpengesystemet i hovedsagen er offentligt finansieret. Faktisk er det sådan i dag, at selv personer, der end ikke har mulighed for at modtage dagpenge, også er tvunget til at bidrage over skattebilletten.

Det etiske spørgsmål, der rejser sig i den forbindelse, er, hvorvidt det er moralsk forsvarligt at tvinge personer til at bidrage til noget, som de ikke selv kan få gavn af. Det er ikke kun velstillede, men også dårligt stillede, der over skattebilletten bidrager til dagpengesystemet uden at have mulighed for selv at modtage dagpenge. Er det moralsk forsvarligt? Vi mener det ikke.

I forlængelse af dette vil jeg med det samme slå fast, at der i det foreliggende lovforslag er en paragraf, som Fremskridtspartiet har det lidt vanskeligt med. Det gælder forholdene for de værnepligtige. Ifølge lovforslaget skal værnepligtige på lige fod med nyuddannede ned på en dagpengesats, der udgør 66½ pct. af den højeste dagpengesats. Men hov, stop nu lige engang! Hvad er det nu for noget? Værnepligtige er jo unge, der mod deres vilje er fjernet fra arbejdsmarkedet. Derefter skal de udføre arbejde i militæret til en aflønning, der ligger meget langt under markedsprisen. Mens de aftjener deres værnepligt, bidrager de ligesom alle andre til dagpengesystemet over skatten. Når værnepligten er overstået, oplever de tidligere værnepligtige ofte, at det er meget vanskeligt at få et arbejde. Skal man så straffe dem, der i forvejen har lidt et afsavn for nationens interesse? Det mener vi ikke, men det vil vi gerne se lidt nærmere på.

Om det økonomiske vil jeg sige, at den bedste økonomiske løsning naturligvis er at privatisere arbejdsløshedsforsikringen fuldt ud, altså at overlade spørgsmålet til arbejdsmarke-